

[Fr. Dalgaard.]

kender dem — der er adskillige, som har udtalt sig i negativ Retning —, var der for nylig, i Efteraaret, i „Politiken“ en Kronik af en ung Forfatter, der skildrede, hvordan han havde været deroppe ved Hanstholm og talt med Ingeniør Fibiger om hans Havn. Ingeniør Fibiger nævnte for vedkommende Forfatter, der interviewede ham, at han nu vilde lægge den Mole paa den og den Maade; det var ganske vist noget andet, end hvad der var planlagt, men han lagde nu Molen paa den Maade, og da saa den unge Forfatter spørger hvorfor, svarer han: Jo, det er, fordi Hanstholm Kanal skal føres ind dér. Den unge Forfatter siger: Ja, men Hanstholm Kanal, hvad er det for noget? Ja, den maa komme! siger Ingeniør Fibiger. — Der var dog ingenting vedtaget om det. — Ja, det var ligegyldigt, for den kommer!

Hele den Maade, hvorpaa dette var skildret, den suveræne Opfattelse af Tingene, Ingeniør Fibiger her gav Udtryk for, kunde være meget yndefuld at læse, men den har intet at gøre med en virkelig saglig Vurdering af Forholdet. Det var imidlertid den Aand, der kom til at præge hele Udvalgets Arbejde, og som ogsaa i højeste Grad har præget Kommissionens Arbejde, selv om det ellers ikke blev noget enigt Resultat, der kom ud af Kommissionens Arbejde; det kan man vel nok sige.

Baade Udvalget og Kommissionen blev i sin Tid nedsat til Overvejelse af Sikring og Bevarelse ikke alene af Tangerne, men ogsaa af Thyborøn Kanal og Havn, og vi har set, hvordan det er gaaet navnlig med det tekniske Udvalgs Arbejde, hvordan der i Aarenes Løb, i disse 60 Aar, som det drejer sig om, er anvendt et Par og fyrrer Millioner paa Thyborøn Kanal og paa Tangerne. Men en skønne Dag kommer den saakaldte Sagkundskab og siger: Det er omsonst alt sammen, det er fuldkommen spildt, Pengene er bogstavelig talt smidt ud i Havet!

Man spørger da uvilkaarligt sig selv: Ja, men hvad saa med den Sagkundskab, stor eller lille, der var raadende i de mange Aar, og som har anvendt alle disse mange Penge? Er det den nye Sagkundskab, der absolut har Ret? Er der sket noget overraskende nytovre paa Vestkysten, der bevirker, at man nu fuldstændig maa gøre Front mod Fortiden?

Der tales om, at Dybdekurverne rykker ind, og det er vist ogsaa rigtigt. Men det har de gjort i alle Aarene; de har rykket ind, og de har rykket ud, det fremgaar af Kommissionens egen Betænkning; af de Skemaer,

der findes dér, ser man, at de rykker ind og de rykker ud. Det er rigtigt, at der som Slutresultat bliver en Indrykning, men den har man altsaa kendt i alle de mange Aar. Og saa spørger jeg: Hvad er saa den rigtige Sagkundskab? Er det den, der, med Kendskab til disse Dybdekurvers Indrykning, sagde: Ja, men vi bygger alligevel, som vi har gjort, og ogsaa med et udmærket Resultat. Eller er det den nye Sagkundskab, præget af Ingeniør Fibiger, der i alle de mange Aar ikke kunde faa Ret med Hensyn til sit Synspunkt?

I forskellige Beretninger, der er skrevet om Sagen, har man faaet ogsaa sagkyndiges Udtalelser, og det er interessant at se, at et Medlem af det sagkyndige Udvalg, Distriktsingeniør Danø, som har arbejdet ovre paa disse Egne i mange Aar, er med til at foreslaa en fuldkommen Lukning af Kanalen; han er med til fuldstændig at forkaste det Arbejde, han har staaet i gennem de mange Aar. En halv Snes Aar før han blev Medlem af det sagkyndige Udvalg skrev han nemlig en Række Artikler i et lokalt Blad derovre. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne oplæse nogle ganske enkelte Linier. I denne Artikelrække, som Ingeniør Danø skrev dengang, staaer der følgende:

„Det ligger formentlig klart i Dagen for enhver med Forholdene kendt Iagttagelse“ —

disse Artikler er altsaa fra 1924 —

„at Kystsikringsværkerne har virket efter Hensigten med deres Opførelse: Limfjordstangerne Stabilisering, saa man ved, hvor de er at træffe, og saaledes at Vesterhavets Bølger ikke under enhver lidt kraftig Stormflod styrter over Tangerne ind i Limfjorden, og derunder udskærer tilfældige Løb.“

Og mange andre Steder i samme Artikelrække faar man samme Lovprisning af det Arbejde, der er sket derovre. Man siger til sig selv: Hvor er det muligt, at denne Mand i Løbet af en halv Snes Aar saa fuldstændig kan forandre sin Indstilling, naar der ikke er kommet noget virkelig nyt frem derovre?

Et andet Medlem af det tekniske Udvalg er Distriktsingeniør Bondesen, den nuværende sagkyndige derovre, den Mand, der nu arbejder med Tingene — han, som i øvrigt satte det hele i Gang ved at sige: Der maa ske noget herovre, for ellers gaar det galt! Han er med til at foreslaa fuldstændig Lukning eller Lukning med Sluser, men han foreslog dog i 1941 over for det tekniske Udvalg at bygge disse lange Moler, som der har været talt saa meget om. Og hvordan gaar det nu med denne, som man